

MennEske eller KvinneSke?

Samlet er vi mennesker og vi deler kulturelle verdier uavhengig av kjønn. Likevel observerer vi verden gjennom til dels ulike kjønnskulturelle filtere. ”Fremtiden er feminin” er tittelen på en bok som ble omtalt i en av workshopene på vår konferanse på Færøyene nylig. Temaet ble gjenstand for nyttige refleksjoner hos deltakerne, - hvor menn utgjorde tredve prosent.

Kvinner har hatt meget stor innflytelse så lenge det har eksistert mennesker på kloden, men ofte på andre arenaer enn menn. Det nye er at kvinner også får større innflytelse, og posisjoner, på områder hvor menn tradisjonelt har rådet grunnen. Kvinner vinner terreng i stadig økende tempo. Kvinner er blant annet overlegent best på utdanning. Som mann er jeg svært glad for dette. Måtte det samme skje i ikke-europeiske områder. Det vil nemlig aldri bli fred i verden uten en langt høyere kvinnelig tilstedeværelse på arenaer hvor konflikt og fred påvirkes.

Men det er ikke kvinnelige verdier som skal fremmes. Det er felles menneskelige verdier, men kvinner har kanskje har en større interesse for konfliktforståelse, og ser viktigheten av å fremme det paradigmet vi kjemper for. Misforståelsen ligger i at menn kan tolke disse verdier som tilhørende et feminint univers.

Vi er glade for at vår felles sak engasjerer kvinner, i stadig sterkere grad. I mitt lokale prosjekt ”Dialogisk Cafe” i Bergen, ser vi stadig større oppslutning. Nitti prosent er kvinner. I et åpent folkemøte på Færøyene var det god oppslutning. Også der var nitti prosent kvinner. Vi trenger hver eneste en. Skal man få fred i Midtøsten må man nok snakke med sine motstandere, ikke sine venner. Skal man endre samfunnsutviklingen må man ha dialog, - med dem som faller utenfor.

Like før folkemøtet på Færøyene holdt jeg et foredrag for en Rotary-forening. I en velfylt sal satt stort sett næringslivsledere, med betydelige posisjoner. Kjønnfordelingen var omvendt: nitti prosent menn, ti prosent kvinner. Jeg snakket om konflikt-eskalering. Gjennom en analyse av eskaleringens dynamikk, viste jeg hvor lite rasjonell en tradisjonell konflikthåndtering er. Ved å gjennomgå konflikters konsekvenser på ressursbruk og skadevirkninger, bevisstgjorde jeg blant annet hvilke kostnader

det handler om, både for berørte og for samfunnet. Deltakerne ble rent ut sagt begeistret. I dagene etter fikk jeg en rekke usedvanlig positive tilbakemeldinger, fra menn.

Dette forteller meg at vi, samtidig med full oppmerksomhet mot kvinnene, må være flinkere til å inkludere menn, ved å snakke til dem i et språk hvor det allerede finnes et gangbart vokabular. Økt kvinneinnflytelse i samfunnet vil fortsette med å få betydelige konsekvenser. Det er viktig at kvinner preger samfunnsutviklingen i større grad. Men det mest interessante ligger i at dynamikken mellom mann og kvinne vil bli sterkt påvirket. Menn må nemlig tilpasse seg en ny orden. Hvis vi i vår organisasjon, kvinner som menn, kunne ha særlig oppmerksomhet på hvordan vi kan få menn engasjert til fordel for et paradigmeskifte, vil det muligens være den raskeste vei til samfunnsendring. Kvinner er smartere enn menn, så hjelp oss å lykkes!